

af mange antages paa mange Maader at ville have gavnlige Virkninger, maa det jo erkendes af alle, at om end Brændevin er et Nydelsesmiddel, er det ganske sikkert ikke noget Næringsmiddel. Det vilde jo være en meget stor Misforstaaelse, hvis nogen vilde tro, at Brændevin var et Næringsmiddel, det er i Virkeligheden et Nydelsesmiddel, meget attraaet af mange ganske vist, men desuagtet kun et Nydelsesmiddel og ikke andet.

I Forbindelse hermed maa saa atter fremhæves dette, at naar der er Spørgsmaal om at føre denne hele Skattereform ud i Livet, og naar der er saa mange, der med saa stor Iver og Interesse attraaer, at vi skulle faa en Indkomstsbeskatning, maa de virkelig ogsaa gaa med til dette Lovforslag. Her fra dette høje Tings Side har der, som bekendt, været den største Beredvillighed til at gaa med til en Indkomstskat, uagtet det følger af sig selv, at det ikke særlig vilde være det, man i dette Ting først og fremmest vilde ønske, men desuagtet er man gaaet med dertil uden mindste Betænkelighed, men ganske vist under den Forudsætning, at for det første de indkomne Penge bleve anvendte paa den Maade, som foreslaaet af Regeringen, og for det andet, at baade Brændevinsafgiftsloven og Toldloven bleve udførte samtidig. Thi det forholder sig saaledes, hvad heller ingen kan være uvidende om eller i nogen Maade lægge Skjul paa, at ved Toldforandringen, som den her er foreslaaet, har Hovedgrundsætningen foruden den at gøre visse Raamaterialer fri, været den at lette Toldafgifterne for den store Mængde og derimod forhøje Skatten paa alt, hvad der kan kaldes Luksusartikler, og hvad dertil hører, altsaa lægge Byrden fra den ene over paa den anden. Aldeles paa samme Maade forholder det sig med Indkomstskatteloven, det kan ikke med Rimelighed forlanges, at der ikke gives nogen Kompensation til Gengæld herfor, der maa dog være nogen sund Mening i det, Skattebyrderne skulle jo fordeles lige lig over alle, og allerede paa Grund af denne Betragtning er det saare naturligt, at man nu gør Alvor af det og faar denne Lov behandlet og vedtaget.

Madsen-Mygdal: Det ærede Medlem, som nu satte sig, begyndte med at udtale sin Anerkendelse af, at den højtærede Minister i Aar havde forelagt dette Lovforslag her i dette Ting, for det var nemlig nødvendigt, sagde han, at faa det behandlet sammen med de to Skattelove og Told-

loven, og det lod jo ikke til, at det kunde lade sig gøre, da Folketinget havde fattet en saa stor Kærlighed — det var hans Ord — til dette Lovforslag, at det beholdt det dærnede. Jeg skal begynde med at udtale mit Skøn over, hvorfor Folketinget har beholdt dette Lovforslag i flere Aar. Det er ingenlunde, fordi Folketinget, som det ærede Medlem siger, nærer nogen særlig Kærlighed til denne Skat, tværtimod. Det ærede Medlem er vistnok alligevel enig med mig i, at det vidner om det modsatte; enhver er vistnok paa det rene med, at Folketinget ikke nærer nogen særlig Kærlighed til en forøget Brændevinsbeskatning. Men naar det er Tilfældet, forekommer det mig at være en meget mild Form, som Folketinget har brugt, at man lader et saadant Forslag, som man ikke bryder sig om, gaa i Udvalg og ligge ganske stille der. Det er en meget mild Form i Modsætning til, hvad man ellers af og til, ganske særlig i dette Ting, har brugt, nemlig at nægte Forslag Overgang til 2den Behandling eller standse Forslag, man ikke synes om, ved en Dagsorden. Jeg har heller ikke nogen Grund til at tro, at Flertallet i denne Sal har kunnet vente, at det andet Ting skulde nære nogen særlig Kærlighed til denne Skat, eller at det skulde gaa ind paa et Forslag af den Art, som der her er Tale om. Jeg forstaar ikke, hvorpaa man skulde kunne bygge en saadan Forventning. Ja, jeg har jo nok hørt, at man 3—4 Gange har talt om Løfter i 1891, da Ølskatten blev til, eller, som det ærede Medlem udtrykte sig, Forudsætninger, den Gang vi vedtoge Ølskatten. Det har jeg nok hørt, men, som jeg gentagne Gange har haft Lejlighed til at sige, kender jeg og mine Meningsfæller, det nuværende Flertal i Folketinget, ikke noget til saadanne Løfter eller Forudsætninger. Naar vi give Løfter, pleje vi at holde dem. Hvorvidt der er andre, der have afgivet Løfter eller tilkendegivet Forudsætninger i saa Henseende, kender jeg ikke noget til, men jeg maa næsten tro det, siden man atter og atter vender tilbage til Paastanden i saa Henseende. Om det ærede Medlem, som i det andet Ting repræsenterer Møen, muligvis har givet noget saadant Løfte eller har givet tilkendte saadanne Forudsætninger, ved jeg ikke noget om. Men han er jo lovlig undskyldt, naar han ikke har kunnet opfylde dette Løfte, og jeg tror, at det er en Fordel for Landet, at han er bleven lovlig undskyldt i saa Henseende. Det ærede Medlem taler videre i samme Forbindelse om, at det er jo at